

Zsoltár-parafrázis

*Dicsérlek azok előtt, akik hallják,
gyarlók a tanúim és magányosak,
kevesen tudják, mit cselekszel,
de örvendeznek benne mind
és gyönyörködnek.*

*Nem illet ugyan dicsőség érte,
és méltóság sem háramol reád,
igazsága pedig elvész tetteidnek,
mert a közöny tátott hal-szája
lakik jól vele.*

*Csodálatos vagy mindazáltal,
hamisság nélküli, erővel teljes,
dél előtt nyílsz és dél után nyílsz,
fölégetsz éjszaka, utána
újultán alszol.*

*Istápjá bántalmazottaknak,
emlékezetet szerzek néked,
ki gyakran meglepsz önmagammal;
mint hajnal méhéből jött harmat,
fűröszt az arcod.*

Az ablakrésben

*hosszúkás lombfolt a pléhvel burkolt, téglalízénás
negyedik emeleti párkány és a lakótelepi iskola
szikkadt rózsaszín, kajütblakos teteje között,
különben szürkére kopott klinkertéglák közé
nyomakvó mattfehér ablakfa, ereszcatornavályú,
visszaverővel a sarkán, medencekékre mázolt keretbe
foglalt, csipkeszörpszín béletes folyosói üvegkorlát
megtízszerezve, feljebb toronyház betonfejének
nyeregretető élével elcsapott részlete, a tetőkorlátra
mint töviskoszorúra szerelt parabolaantennákkal,
fél gerinccserép fölött klinkersorral fogazott
acélkék, fényes felhőfoltos égszalag*